

Bracht Jean-Philipine van Erp de naam 'Van Berlo' naar Gemert?

Bertus van Berlo

Als een naam enigszins bekend klinkt, maakt hij ook in het buitenland deuren voor je open. Dat ervaaarde ik vorig jaar in de stad Cancun in Mexico. Ik werd er op straat aangesproken door een niet zo jonge Mexicaan. Hij beweerde nog van de Maya's af te stammen.

Na een vriendelijk gesprek wilde hij mijn naam opschrijven. Aan zijn gedrag te zien, verwachtte hij kennelijk een voor hem onbekende klank en een rare combinatie van letters. Hij zette zijn pen bedachtzaam op het papier. Ik zei mijn naam. Toen haalde hij zijn pen weer van het papier en keek me met glinsterende ogen aan.

Ik was verbaasd. 'Kennen ze de naam Van Berlo hier ook?' zo vroeg ik me in een flits af. Maar de Mexicaan hielp me al snel van die illusie af. Mijn achternaam had gewoon wat dezelfde klanken als die van die bekende Nederlander die in Milaan werkt. 'Aaahh,' zei de Mexicaan 'Van Basten, Marco van Basten!' Ik heb hem gezegd dat 'Van Berlo' voor een buitenlander qua klank misschien wat lijkt op 'Van Basten', maar dat ik niet zo'n grote bankrekening heb. Maar dat deed er niet toe, het hart van de voetballiefhebber was gebroken.

Een gewone naam

Bij je geboorte krijg je een achternaam en daar moet je het in de regel je verdere leven mee doen. In mijn jeugd vond ik mijn achternaam een hele gewone naam. In Gemert 'stikt' het immers van de Van Berlo's. Het enige

vreemde was misschien die klinker 'o' aan het eind. De meeste namen in Nederland eindigen op een mede-klinker. Maar verder ging ik er vanuit dat 'Van Berlo' in Leeuwarden of Heemskerk even zo gewoon was als in Gemert of Beek en Donk.

Later bleek dat niet het geval te zijn. En dat riep de vraag op: waar komt die naam 'Van Berlo' vandaan? Waar slaat het op? De speurtocht leidde uiteindelijk naar het plaatsje Berloz in het huidige België. Maar is er een relatie tussen de naam 'Van Berlo' in Oost-Brabant en die van Berloz in België? En zo ja, welke dan? Bracht Jeanne-Philipinne van Erp misschien de naam 'Van Berlo' naar Erp en Gemert?

Van Berlo: concentratie in Erp/Gemert/Beek en Donk

Wie in het telefoonboek naar de naam Van Berlo neust, ontdekt dat de 'Van Berlo's' zich kennelijk concentreren in de plaatsen Helmond, Gemert, Eindhoven, Erp, Beek en Donk, Bakel en Boekel. Een telefoongids is geen bevolkingsregister. De gegevens in zo'n gids zijn dus voor dit doel niet voor 100 procent geschikt. Want niet ieder huishouden heeft telefoon of staat in de gids vermeld, laat staan dat het iets zegt over het aantal gezinsleden. Maar de grote lijn van de informatie van de telefoongidsen lijkt duidelijk. Als we de grotere plaatsen als Helmond en Eindhoven buiten beschouwing laten, dan concentreert de naam 'Van Berlo' zich in Gemert en aangrenzende plaatsen. Naar verhouding vooral ook in Erp en Beek en Donk.

Buiten de regio komt de naam 'Van Berlo' sporadisch voor.

Het telefoonboek vermeldt in Den Bosch bijvoorbeeld slechts een 10-tal Van Berlo's. En in Amsterdam enkel acht.

Aantal huishoudens 'Van Berlo's' volgens de telefoonboeken 1988/1990:

Helmond	62	Boekel	23	Uden	13
Gemert-kern	43	Maastricht	23*	Veghel	12
Eindhoven	32	Bakel	16	Den Bosch	10
Beek en Donk	31	Handel	14	Amsterdam	8
Erp	28	Deurne	14	Veldhoven	7

Asten	6	Leeuwarden	2	Valkenswaard	1
Someren	6	Elsendorp	1	Utrecht	1*
St. Oedenrode	4	Berlicum	1	Vught	-
Mortel	2	Heeswijk-D.	1	Zeeland	-

*= bron telefoongidsen 1992.

De gegevens over de volkstelling op 31 mei 1947 geven dezelfde top drie: 118 Van Berlo's in Helmond, 117 in Gemert en 81 in Eindhoven.¹

Is er een 'link' naar België?

De gegevens uit de telefoonboeken lijken de theorie te bevestigen dat de naam 'Van Berlo' vooral rond Gemert voorkomt. Bovendien is er een duidelijke (adellijke) bron bij het Belgische plaatsje Berloz (de 'z' wordt in het Frans niet uitgesproken). In grote (noordelijke) steden als Amsterdam, Utrecht en Leeuwarden telt de naam naar verhouding niet mee. In de zuidelijke stad Maastricht wonen echter wel enkele tientallen Van Berlo's. En dat is niet zo verwonderlijk, als we weten dat de afstand tussen Luik en Berloz enerzijds en Maastricht anderzijds niet zo groot is. En ook uit oudere boeken over genealogie blijkt, dat er in het verleden al Van Berlo's in Maastricht te vinden waren.²

Maar de vragen blijven. Waarom zijn er in Maastricht, een grote stad zo dicht bij Berloz, veel minder Van Berlo's te vinden dan in Oost-Brabant? En als er al een historische relatie is tussen de Van Berlo's uit België en Nederland, speelt daarin Alden Biesen (lees: de Duitse Orde) ook een rol? Want één historische relatie tussen Gemert en die omgeving bestaat in ieder geval uit die van Duitse Orde met die voorname commandeurs. En in Berloz woonden in het verleden ook heren (en ongetwijfeld 'dames') die voornaam meenden te zijn en in ieder geval ook aan 'krijgskunst' deden.

Beeltenis van een Van Berlo op een grafmonument tegen de buitenmuur van het kerkje van Berloz (foto uit 1982)

Berloz bij Luik

Het is, meen ik, de 'rooie' Jan van Berlo uit Gemert geweest, die mij het eerste wees op het bestaan van het plaatsje Berloz in het huidige België. Het plaatsje Berloz is volgens de Oosthoek-encyclopedie in het jaar 1977 samengevoegd met de gemeenten Corswarem en Rosoux-Crenwick. Daardoor heeft het een oppervlakte gekregen van 14,49 vierkante kilometer en een bevolking van circa 2240 inwoners (ter vergelijking: Elsendorp heeft circa 950 inwoners).

Berloz ligt in de provincie Luik (arrondissement Borgworm) in Hespengouw, aan de rivier de Jeker. Volgens de Larousse-encyclopedie kent het gebied een licht-golvende leembodem en leven de mensen vooral van de landbouw. Het zou al in 1135 bestaan hebben, en kent een kasteel van het geslacht Van Berlo (van de 17e tot 19e eeuw). Bovendien staat er een Sint Lambertuskerk uit de 14e eeuw.

In de kerk liggen graftombes van de familie Van Berloz, aldus de Katholieke Encyclopedie van 1950. Berloz had in 1948 910 inwoners en kende toen een oppervlakte van 521 hectare. Volgens de encyclopedie is Berloz een 'belangrijke oude heerlijkheid'. Het wapenschild van de adellijke Van Berlo's zou bestaan uit goud met twee rode dwarsstrepen.³

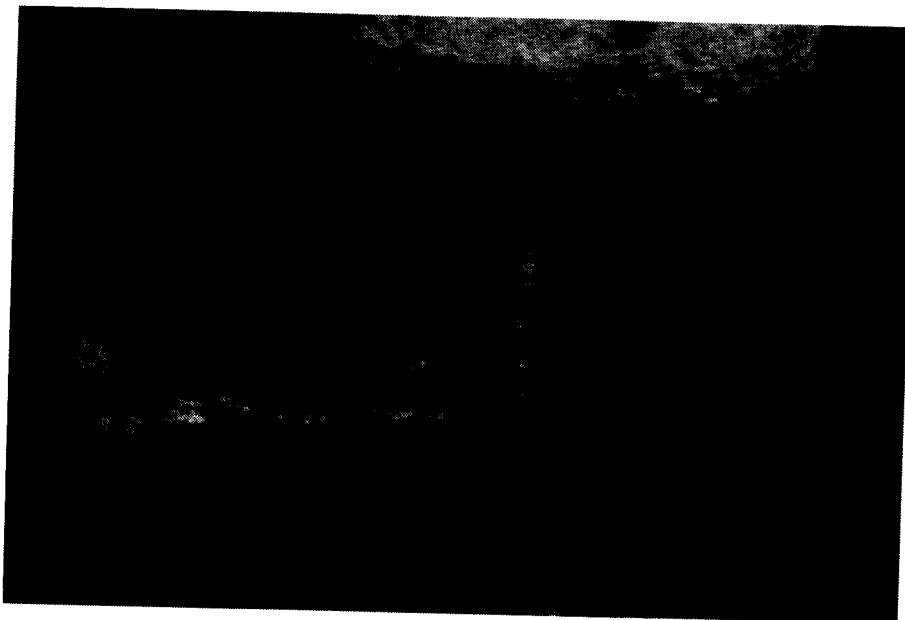
Wie in de boeken naar Van Berlo's en hun woonplaatsen zoekt, merkt dat de genoemden veelal iets met het huidige België te maken hebben of met Maastricht. Het Jaarboek van de Belgische Adel maakt duidelijk dat de Van Berlo's niet alleen in Berloz hebben gewoond, maar op verschillende plaatsen in het Zuiden. In onze regio wordt als enige verblijfplaats Someren genoemd. En - misschien - Erp.

Om een idee te krijgen welke adellijke van Berlo's gedurende enkele eeuwen 'België' bewoonden, volgen hier enkele namen en gegevens.³

* Robert van Berlo, zoon van Fastré, heer van Berlo, die in 1198 leefde, en zoon van Aleyde van Limburg, zou de stichter zijn van het geslacht Van Berlo in Corswarem (bij Berloz);

* Eustache van Berlo, ridder, gestorven op 1 april 1270 en met zijn vrouw begraven in de kerk van Berloz;

- * Gérard van Berlo, ridder, verklaarde d.m.v. een handvest dat hij voortaan zijn burcht van Berlo, die zijn vrijgebied was, in leen zou houden van het graafschap Looz (=Loon);
- * Denis de Berlo, was in 1577 afgevaardigde van Namen en tekende de Unie van Brussel, het 'Verbond der edelen';^{4, 5}
- * Graaf van Berlo, sneuvelt op 1 juli 1690 bij Fleurus in de slag tegen de Fransen;⁴
- * Jean, graaf van Berlo, landheer van Brus en Chokier, getrouwd met zijn nicht Anne-Marqueritte-Ursule van Berlo, generaal in dienst van Spanje, later in dienst van de vorst van Beieren, gestorven op 5 maart 1685;
- * Ferdinandus de Berlo de Brus, 11e bisschop van Namen (1697 - 1725);⁶
- * Paulus Godfried de Berlo, 13e bisschop van Namen, herbouwde de kathedraal (1741-1753), overleden op 19 januari 1771.⁶
- * Guillaume, heer van Berlo, ridder, landheer van Brus enz. werd in 1464 burgemeester van Luik. Vergezeld de prins-bisschop Jean van Heinsberg op zijn reis naar het Heilige Land in 1441.;
- * Arnould van Berlo, burgemeester van Luik in 1487, lid van de adelstand van Namen. Gedood in de omgeving van Waremme, april 1489;
- * Ernest van Berlo, landheer van Keerbergen, gedood in een duel op 23 januari 1646, 38 jaar oud, begraven in Duffel. Hij was kapitein van een pantsercompagnie.
- * Jean-Charles van Berlo, graaf van Hozemont, landheer van..., procureur van Rousoux en kamerheer van de gekozen aartsbisschop van Keulen, soeverein burgemeester van Luik in 1633, kolonel van een infanterieregiment, in dienst van Spanje gestorven in 1647.;

Detail van het grafmonument in Berloz (foto 1982)

* Guillaume en Lambert van Berlo, broers, gedood tijdens een oproer in Gent in 1381.

* Philippe van Berlo, ridder van Malta, gestorven in 1595, tijdens de oorlog van Hongarije.

Deze en andere 'Van Berlo's' zullen ongetwijfeld een flink aantal nazaten achtergelaten hebben. De vraag is of er een aanwijsbare brug te leggen is van de Van Berlo's uit de omgeving Luik-Namen-Maastricht naar hier. Of is vroeger een aantal gewone mensen uit het plaatsje Berloz verhuisd naar Oost-Brabant en werden ze daarom 'Van Berlo' genoemd? 'Aan die plaats ontleenen ongetwijfeld verschillende families hun naam, die niet tot hetzelfde geslacht behoren,' zo werd in 1905 nog geschreven.⁷

Mijn stamboom: Milschot en een schepen in Bakel

Ik heb eens het idee gehad dat mijn eigen stamboom misschien de uitkomst zou geven op de vraag waar de naam Van Berlo vandaan komt. Ik zou middels de kaartenbakken en oude archieven van plaats naar plaats gaan, om uiteindelijk misschien een geografische herkomst te kunnen traceren. En ik was er natuurlijk nieuwsgierig naar of dit spoor richting Berloz, Luik, Maastricht of Alden-Biesen zou leiden. Maar mijn 'roots' bleken al Gimmerser dan ik al dacht. Mijn oudst bekende voorvader-Van Berlo trouwde begin-1700 in Gemert. En voor die tijd lijkt de naam 'Van Berlo' in Gemert een zeer schaars goedje.

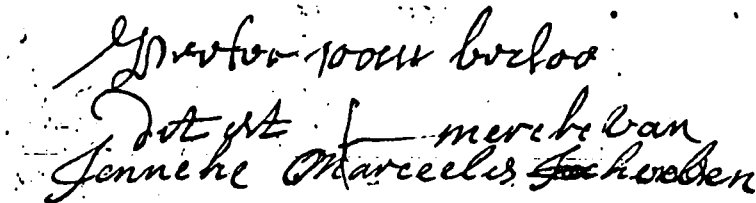
Mijn oudst bekende voorvader heette 'Jan Paulus'. Althans, één van zijn zonen heette Henrici Joannes Paulussen van Berlo. De doop- en sterfdatum van deze man zijn mij nog onbekend. De naam 'Van Berlo' vind je bij Henricus alleen in latere aktes terug. Als hij op 23 januari 1707 in Gemert trouwt, staan in het trouwboek de namen 'Hendricus Janssen' en 'Joanna Peeters' vermeld. In de doopakte van hun kind Petrus Hendricus (gedoopt in Gemert op 18-2-1711 en overleden in Bakel op 22-11-1784) zijn de namen van de ouders genoteerd als 'Henrici Joannes Paulussen' en 'Johanna'. Uit andere bronnen blijkt hoe de volledige naam van de ouders luidt. Zo wordt in een akte van 1735 vermeld dat 'Hendrik Jansse van Berlo' getrouwd is geweest met 'Jenneke Peeters van Schipstal'.⁸

Jenneke is op 29 september 1683 in Gemert gedoopt en kennelijk kort na de geboorte van haar zoon Petrus Hendricus (februari 1711) overleden. Want op 8 februari 1712 wordt een akte van nalatenschap opgemaakt tussen Henrici Joannes Paulussen van Berlo en de vrouw waarmee hij een dag later zou trouwen: Petronella Jan Peter Dielis. Uit die akte blijkt dat Jenneke Peeters is overleden.⁹

In 1712 pacht Henrici Joannes Paulussen van Berlo kennelijk een hoeve op Milschot, die in volle eigendom was van de Duitse Orde. Later, in 1745, wordt de pacht overgenomen door zijn zoon Joannes, een kind van zijn tweede vrouw. Het gaat hier waarschijnlijk niet om de Hoeve Milschot, maar om de Hoeve Nieuwenhuis op Milschot. De Hoeve Milschot wordt in 1764 verpacht aan een 'Peter Hendrix'. Dit is mogelijk de Peter Hendrix van Berlo uit het huwelijk met Jenneke Peeters.^{10, 11}

Via deze Peter Hendricus gaat mijn stamboom verder tot aan deze tijd. Vele Van Berlo's uit Gemert en Bakel zullen van hem afstammen. Peter Hendricus was in het midden van de 18e eeuw schepen van Bakel. Schepenen waren inwoners van een dorp die zowel bestuurstaken deden, als rechtspraak in geschillen tussen burgers onderling en tussen overheid en burgers.¹² Als schepen van Bakel ondertekende Petrus Hendricus van Berlo ondermeer een stuk over een verbod op het gansrijden en op het vioolspelen in herbergen (20 februari 1745).^{13, 14}

Petrus Hendricus trouwde evenals zijn vader twee keer. Uit zijn eerste huwelijk met Maria Jan Wilbert Welten werden zeven kinderen geboren. Het huwelijk vond plaats in Bakel, op 12 februari 1736. Peter huwde voor de tweede keer op 20 februari 1752, wederom in Bakel, met Johanna Marcellus Hoeben. Zij kregen 11 kinderen. Via het tweede kind uit dit tweede huwelijk loopt mijn stamboom naar de volgende generatie: de in 1754 in Bakel geboren en op 1824 in Gemert overleden Marcellus Peter van Berlo. Hij trouwde met Wilhelmina Hendrica van de Vossenbergh, wonende 'op den Hogen Ale'.

Petrus van Berlo
dit is merck van
Jenneke Marceelis Hoeben

Handtekening van Peter van Berlo met daaronder 'n kruis vervat in de aantekening "dit is ('t) merck van Jenneke Marceelis Hoeben", de echtgenote van Peter van Berlo. Vele Van Berlo's uit Gemert en Bakel zijn hoogstwaarschijnlijk afstammelingen van dit echtpaar. De handtekening dateert van 5 februari 1752.

De schepen van Bakel was dus vader van 18 kinderen. Zijn vader, Hendricus Joannes Paulussen van Berlo, maakte in 1726 een curieus voorval mee. Hij was getuige van een 'verraderlijke moord op Boekent'. In de herberg van Symon Penninx zaten hij, zwager Jan Peters van Schipstal en een Jan Ansem Smits aan het bier. Er ontstond een ruzie tussen hen en Hendrick Jan Dircx Geenen en diens zoon Theodorus Geenen. Buiten de herberg

werd Jan Peters van Schipstal - wiens ouders ook op Milschot woonden - met een mes doodgestoken door Theodorus Geenen.¹⁵

De herberg waarbij dit gebeurde was vermoedelijk de huidige 'Blauwe Kei' op de hoek Kromstraat/Broekstraat. De muurankers van dit gebouw verwijzen weliswaar naar het jaartal 1734, maar er zijn aanwijzingen dat er daarvoor ook al een pand stond.¹⁶

Via mijn stamboom heb ik dus geen verklaring kunnen vinden voor de herkomst van de naam 'Van Berlo' in Gemert. Opmerkelijk vind ik wel dat - voor zover ik weet - de naam 'Van Berlo' in de schriftelijke stukken van voor circa 1720 in Gemert nauwelijks of niet voorkomt. Daarna zijn er plotseling volop 'Van Berlo's' in Gemert. Zelfs als het om dezelfde mensen gaat, blijkt dat ze rond 1710 of daarvoor geen 'Van Berlo' genoemd worden. Later wel. Ik weet niet of dat met meerdere namen zo gebruikelijk was, of dat er wellicht een of andere reden is om je op een gegeven moment wél 'Van Berlo' te gaan noemen.

Adellijke Van Berlo's in Someren en Erp

Verschillende bronnen wijzen er op dat adellijke Van Berlo's in een kasteeltje in Someren gewoond hebben.^{3,7,17} Dat is misschien niet zo verwonderlijk, als we weten dat het begevingsrecht en een deel der tienden oorspronkelijk aan de kathedraal van Luik behoorden, die in het bezit was van de abdijs van Floeffe in Waals België. Dat was al vóór 1212 het geval. In dat jaar bevestigt paus Innocentius III deze abdijs in haar recht op de kerk van Someren.¹⁷

Zijn de 'Van Berlo's' via Someren naar Gemert getrokken, of is het misschien Jeanne-Philippe van Erp geweest die de naam 'Van Berlo' tot noordelijk van Gemert heeft gebracht? Want zij trouwde met graaf van Berlo, burggraaf van Quabeck, landheer van Papenhove, kolonel der cavalerie in dienst van de Generale Staten van Holland, en daarna brigadier-generaal van een regiment haakbusschieters en generaal-majoor. Het huwelijk vond plaats in Boeckhoven op 8 november 1671.³

Jeanne-Philippe was dochter van Wálerand, landheer van Erp en Veghel, en Adrienne-Gertrude van Doerne. Zij was stiftsdame van Munsterbilsen. Uit haar eerste huwelijk werden zeven kinderen geboren, die op 5 februari 1712

het vaderlijk erfdeel verdeelden.

Op 22 juli 1698 trouwde Jeanne-Philippe voor de tweede keer met Ferdinand-Charles-Philippe, baron van Eynatten, landheer van Abée, Tinlot, Sery, edelman van de adelstand van Luik en het graafschap van Looz. Jeanne-Philippe is gestorven in Sclessin op 1 oktober 1721.

Eén van de kinderen van Jeanne-Philippe en Albert-Ferdinand van Berlo was Amour-Walburge-Dorothee. Zij werd op 2 augustus 1689 stiftsdame van Munsterbilsen en woonde in ieder geval in: Berlo; Blitterswijck; Hanzelier; Speys; Erp; Vladeracken; Doerne; Surmont.³ Dit is een concrete aanwijzing dat een adellijke Van Berlo zowel in Berlo als in Erp heeft gewoond. Haar zus Adrienne-Gertrude is geboren in 'Solmeren', waarmee waarschijnlijk Someren wordt bedoeld.

Want ook uit andere bronnen wordt duidelijk dat Jeanne-Philippe en Albert Ferdinand in Someren hebben gewoond. Zo dient in 1681 een proces voor de Raad van Brabant in Den Haag tegen Albert baron van Berlo, te Someren, betreft het mishandelen en belemmeren in de uitvoering van zijn functie van deurwaarder Jacob de Mater.¹⁸

En in 1694 dient voor de Raad van Brabant het civiel proces van Johanna Philippine van Erp, weduwe van Albert-Ferdinand graaf van Berlo, Qua-beek enz., wonend te Someren, voortzettend het proces van haar man contra Anna Catharina van Gindertalen, te Brussel, betreft het afzien van een proces, aangevangen door de magistraat van Brussel ter zake van de uitkering der erfenis van Suzanna van Gindertalen, in leven weduwe van Willem graaf van Berlo.¹⁹

Later volgen nog twee civiele processen voor de Raad van Brabant. In 1710 van Barbara van Scherpenseel, vrouwe van Mierlo, contra Albert graaf van Berlo, 'betreft het doodschieten van een hond van de impetrante'. Het moet hier gaan om een familielid van Albert-Ferdinand, aangezien Johanna-Philippine al in 1694 weduwe was van Albert-Ferdinand.

Op 1712 volgt voor de Raad van Brabant nog een civiel proces over de nalatenschap van Albert-Ferdinand. Het is aangespannen door Amour de Berlo, te Munster-Bilsen en Barbara de Berlo c.s. contra Johan Ferdinand Karel baron d'Eynatten, gehuwd met Johanna Philippina van Erp, te voren weduwe van Albert-Ferdinand graaf van Berlo, in leven generaal-majoor in staatsdienst.²⁰

Bekend klinkende namen

De tweede echtgenoot van Johanna van Erp had een voor Gemertse geschiedvorsers bekend klinkende achternaam. Immers, in de vijftiende en zestiende eeuw zijn drie Van Eynattens commandeur van Gemert geweest.¹² Verder komt de naam Cortenbach zowel in de geschiedenis van Gemert voor, als in de adellijke families Van Berlo. Iwan van Cortenbach was in de vijftiende eeuw landcommandeur van de balije Alden Biesen van de Duitse Orde. En ene Florent van Berlo, kolonel in dienst van de keizer, edelman in het land van Luik en het graafschap van Looz, trouwde op 23 september 1634 in Aken met Elisabeth-Anne van Cortenbach, vrouwe van deze plaats, dochter van Guillaume en Marguerite van der Lippen.³

Misschien wordt het nog eens een keer duidelijk of de zo Gimmers aandoende naam 'Van Berlo' inderdaad uit België komt - of niet. Een enkeling meent dat er al in 1550 Van Berlo's in Gemert zouden hebben rondgelopen. Een in 1615 getrouwde Jan Laurens Lucas (Van Berlo?) zou hiervan een nazaat zijn. Maar of dat waar is? Vragen zijn er - bij voorkeur - om beantwoord te worden. Vele naamgenoten zijn daarom kennelijk al eens naar het nu franstalige Berloz in België gereisd. Ik had de indruk dat de bewoners van het kleine plaatsjes schoon genoeg hebben van dat 'adellijk-toerisme'. Want een enkele keer kwamen de naamgenoten zelfs per bus.

De Mexicaan die ik in Cancun ontmoette, heb ik dit verhaal over de 'Van Berlo's' niet verteld. Met mijn paar woordjes Spaans zou dat niet eens mogelijk geweest zijn. Net zo min als ik hem heb kunnen vertellen dat ik kort daarvoor in Guatemala-stad in een hotel naar het voetballen zat te kijken. Ik zag op dat schermpje aan de andere kant van de wereld Van Basten voor AC Milan scoren. Nederland wisten ze daar in Guatemala niet te liggen ('Is dat niet in Europa?'), maar namen als Van Basten, Koeman en Rijkaard kenden ze wel en daar waren ze trots op ook.

NOTEN:

1. Meertens/Buitenhuis, Nederlands Repertorium van familienamen, Assen/Amsterdam 1977.
2. Zie ondermeer 'De Navorscher' nr. 31 Amsterdam 1881. Op pag. 554 staat vermeld dat bij de begrafenis van mevr. Thielen - Van Berlo in Maastricht in 1757 niet meer dan zestien volgoetsen mochten volgen.
3. Jaarboek van de Belgische Adel, gepubliceerd door Baron van Steins Adelstein; door Jan van Berlo uit Gemert in de jaren '80 ontvangen van een kennis uit Nuenen, wiens zoon in Luik studeerde.
4. Biografisch Woordenboek der Nederlanden, A.J. van der Aa, eerste deel, Haarlem 1852.
5. Te Water; Historie van het Verbond der Edelen, st. II, blz. 209-210.
6. Katholieke Encyclopedie, 1950.
7. Algemeen Nederlandsch Familieblad, centraal bureau voor Genealogie en Heraldiek, Den Haag 1905.
8. Rijks Archief 's-Hertogenbosch, R135 dd 27-1-1735.
9. RA 's-H. R171-172, d.d. 8-2-1712.
10. Gemerts Heem 1980 nr.2: Goederen van de Duitse Orde (1) door Peter van den Elsen.
11. RA 's-H. R134, dd 1-3-1737.
12. Inventaris archief van de gemeente Gemert (1271) 1407 -1794, Gemert 1983, door L.C.J.M. Rouppe van der Voort.
13. Zie ondermeer de huwelijksakte van 30 april 1747 opgemaakt door de schepenen in Bakel, die ondertekend is met o.a. 'Peeter van Berlo schepen'. Het is dezelfde handtekening als onder de trouwakte van Peeter van Berlo en Jenneke Mercelis Hoeben, van 1752.
14. Varia Peellandia; Bakel en Milheeze, ordonnantiën van stadhouder en schepenen 1708 - 1793.
15. Gemerts Heem, 1985 nr. 3: Van een verraderlijke moord op Boekent, door Peter van den Elsen.
16. Gemerts Heem, 1984 nr. 4: Tweehonderdvijftig jaar Blauwe Kei? door Jan Timmers.
17. Inventaris van het archief der gemeente Someren, J. Cunen, 1940 (in bezit van Jan van Berlo);
18. Inventarisreeks no. 29 van de Raad van Brabant, Deel 6 criminele zaken; (in bezit van de Heemkundekring);
19. Inventarisreeks no. 29 Raad van Brabant, deel 3, civiele processen, no. 2643.
20. Inventarisreeks no. 29 Raad van Brabant, deel 3 civiele processen, no. 3117.